

12.9.2017

LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalta

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi
energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta
COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD))

Valmistelija: Jytte Guteland

TARKISTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa ottamaan huomioon seuraavat tarkistukset:

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

(1) Energian kysynnän hillintä on yksi 25 päivänä helmikuuta 2015 hyväksytyyn energiaunionistrategian viidestä toimintalohkosta. Energiatehokkuuden parantamisella saadaan aikaan ympäristöhyötyjä, vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, parannetaan energian toimitusvarmuutta vähentämällä riippuvuutta unionin ulkopuolelta tuotavasta energiasta, alennetaan kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, autetaan lievittämään energiaköyhyyttä ja lisätään työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla. Tämä on unionin niiden sitoumusten mukaista, jotka on tehty energiaunionin sekä Pariisissa joulukuussa 2015 järjestetyssä YK:n ilmastopimuksen osapuolten konferenssissa sovitun globaalin ilmastopimuksen puitteissa.

Tarkistus

(1) Energian kysynnän hillintä on yksi 25 päivänä helmikuuta 2015 hyväksytyyn energiaunionistrategian viidestä toimintalohkosta. Energiatehokkuuden parantamisella saadaan aikaan ympäristöhyötyjä, ***parannetaan ilmanlaatua, kun kiinteiden polttoaineiden kysyntä pienenee energiategokkaissa rakennuksissa, ja parannetaan unionin kansalaisten terveyttä, kun ilmansaasteet vähenevät ja saadaan aikaan terveellinen sisäilma,*** vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, parannetaan energian toimitusvarmuutta vähentämällä riippuvuutta unionin ulkopuolelta tuotavasta energiasta, alennetaan kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, autetaan lievittämään energiaköyhyyttä ja lisätään työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla. Tämä on unionin niiden sitoumusten mukaista, jotka on tehty energiaunionin sekä Pariisissa joulukuussa 2015 järjestetyssä YK:n ilmastopimuksen osapuolten konferenssissa sovitun globaalin ilmastopimuksen puitteissa.

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 kappale

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU⁹ on yksi osatekijä edettäessä kohti energiaunionia, jossa energiatehokkuutta olisi käsiteltävä erillisenä energialähteenä. ”Energiatehokkuus etusijalle” -periaate olisi otettava huomioon vahvistettaessa tarjontapuolta ja muita politiikanaloja koskevia uusia sääntöjä. Komissio varmistaa, että energiatehokkuus ja kysyntäpuolen ohjaus voivat kilpailla yhtäläisin edellytyksin tuotantokapasiteetin kanssa. Energiatehokkuus on otettava huomioon aina, kun tehdään energijärjestelmiin liittyviä suunnitelmia tai rahoituspäätöksiä. Energiatehokkuutta on parannettava aina, kun se on kustannustehokkaampaa kuin vastaavat tarjontapuolen ratkaisut. Näin pitäisi voida hyödyntää paremmin energiatehokkuudesta eurooppalaisille yhteiskunnille ja etenkin kansalaisille ja yrityksille koituvat eri edut.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 3 kappale

(3) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti vuodeksi 2030 27 prosentin energiatehokkuustavoitteen,

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU⁹ on yksi osatekijä edettäessä kohti energiaunionia, jossa energiatehokkuutta olisi käsiteltävä erillisenä energialähteenä. ”Energiatehokkuus etusijalle” -periaate olisi otettava huomioon vahvistettaessa tarjontapuolta ja muita politiikanaloja koskevia uusia sääntöjä, **ja rahoituslaitosten olisi otettava se huomioon tarjoamalla erityisrahoitusta ja -välineitä.** Komissio varmistaa, että energiatehokkuus ja kysyntäpuolen ohjaus voivat kilpailla yhtäläisin edellytyksin tuotantokapasiteetin kanssa. Energiatehokkuus on otettava huomioon aina, kun tehdään energijärjestelmiin liittyviä suunnitelmia tai rahoituspäätöksiä. Energiatehokkuutta on parannettava aina, kun se on kustannustehokkaampaa kuin vastaavat tarjontapuolen ratkaisut. Näin pitäisi voida hyödyntää paremmin energiatehokkuudesta eurooppalaisille yhteiskunnille ja etenkin kansalaisille ja yrityksille koituvat eri edut.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

(3) Lokakuussa 2014 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti vuodeksi 2030 27 prosentin energiatehokkuustavoitteen,

jota on tarkistettava vuoteen 2020 mennessä ”pitäen mielessä unionin 30 prosentin taso”. Euroopan parlamentti kehotti **joulukuussa 2015** komissiota **arvioimaan myös** 40 prosentin energiatehokkuustavoitteen **toteutettavuutta samalla aikavälillä**. Sen vuoksi on aiheellista tarkastella uudelleen ja muuttaa direktiiviä sen mukauttamiseksi niin, että otetaan huomioon vuotta 2030 koskevat näkymät.

jota on tarkistettava vuoteen 2020 mennessä ”pitäen mielessä unionin 30 prosentin taso”. Euroopan parlamentti kehotti **kesäkuussa 2016** komissiota **asettamaan vuodeksi 2030 sitovan** 40 prosentin energiatehokkuustavoitteen, **joka vastaa myös kustannustehokkaan energiatehokkuuspotentiaalinsa tasoa**. Sen vuoksi on aiheellista tarkastella uudelleen ja muuttaa direktiiviä sen mukauttamiseksi niin, että otetaan huomioon vuotta 2030 koskevat näkymät.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(3 a) Talouden heikkenemisestä aiheutunut unionin päästökauppajärjestelmän suuri ylijäämä, kansainvälisten päästöhyvitysten virta ja oikeuksien liiallinen myöntäminen ovat johtaneet päästöoikeuksien alhaiseen hintaan päästökauppajärjestelmässä. Hiilen hinta ei lähitulevaisuudessa nouse tasolle, joka olisi riittävä kannustamaan energian säästämiseen ja uusiutuvan energian tilanteen parantamiseen. Sen vuoksi on tärkeää ylläpitää energiaa säästäviin investointeihin liittyviä erityistoimia ja vakaata pitkän aikavälin kehystä unionin tasolla.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(4) Vuotta 2030 koskevia **kansallisia** sitovia tavoitteita **ei ole**. Olisi tuotava selvästi esiin unionin tarve saavuttaa **EU:n tason** energiatehokkuustavoitteet, jotka on

(4) Vuotta 2030 koskevia sitovia tavoitteita **olisi oltava sekä kansallisella että unionin tasolla**. Olisi tuotava selvästi esiin unionin tarve saavuttaa

ilmaistu primääri- ja loppuenergian kulutuksena vuosina 2020 ja 2030 sitovan **30** prosentin *tavoitteen* muodossa. **Tämä** unionin tasolla tehtävän selkeyttämisen ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioita, koska ne voivat edelleen vapaasti asettaa kansalliset *panoksensa*, jotka perustuvat primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin tai energiatehokkuuteen. Jäsenvaltioiden olisi asetettava *ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanokset* ottaen huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään **1 321** Mtoe primäärienergiaa ja enintään **987** Mtoe loppuenergiaa. Tämä tarkoittaa sitä, että primäärienergian kulutuksen unionissa olisi vähennyttävä **23** prosenttia ja loppuenergian kulutuksen **17** prosenttia verrattuna vuoden 2005 tasoihin. On tarpeen arvioida säännöllisesti edistymistä unionin vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamisessa, ja tästä arvioinnista säädetään energiaunionin hallintaa koskevassa lainsäädäntöehdotuksessa.

energiatehokkuustavoitteet, jotka on ilmaistu primääri- ja loppuenergian kulutuksena vuosina 2020 ja 2030 sitovan **40** prosentin *energiatehokkuustavoitteen* muodossa. **Jäsenvaltioiden olisi myös kehitettävä sitovia kansallisia tavoitteita sisältäviä kansallisia energiasuunnitelmia, jotka laaditaan [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) XX (20XX) mukaisesti.** Unionin tasolla tehtävän selkeyttämisen ei pitäisi rajoittaa jäsenvaltioita, koska ne voivat edelleen vapaasti asettaa kansalliset *tavoitteensa*, jotka perustuvat primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin tai energiatehokkuuteen. Jäsenvaltioiden olisi asetettava *sitovat* kansalliset *energiatehokkuustavoitteet* ottaen huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään **1 132** Mtoe primäärienergiaa ja enintään **849** Mtoe loppuenergiaa. Tämä tarkoittaa sitä, että primäärienergian kulutuksen unionissa olisi vähennyttävä **34** prosenttia ja loppuenergian kulutuksen **31** prosenttia verrattuna vuoden 2005 tasoihin. On tarpeen arvioida säännöllisesti edistymistä unionin vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamisessa, ja tästä arvioinnista säädetään energiaunionin hallintaa koskevassa lainsäädäntöehdotuksessa.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

(6) Kun otetaan huomioon vuoteen 2030 ulottuvat ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet, energiansäästövelvoitteen soveltamista olisi jatkettava vuoden 2020 jälkeen. Sitoumuskauden jatkaminen vuoden 2020 jälkeen vakauttaisi tilannetta investoijien kannalta ja edistäisi näin pitkän aikavälin investointeja ja energiatehokkuustoimenpiteitä, kuten

Tarkistus

(6) Kun otetaan huomioon **Pariisin sopimuksen mukaiset hiilestä irtautumista koskevat tavoitteet**, vuoteen 2030 ulottuvat ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet **sekä vuoteen 2050 ulottuvat unionin ilmasto- ja energiavoitteet**, energiansäästövelvoitteen soveltamista olisi jatkettava vuoden 2020 jälkeen. Sitoumuskauden jatkaminen **pitkän**

rakennusten peruskorjauksia.

aikavälin visiolla siihen liittyvine politiikkatoimineen vuoden 2020 jälkeen vakauttaisi tilannetta investoijien kannalta ja edistäisi näin pitkän aikavälin investointeja ja energiatehokkuustoimenpiteitä, kuten rakennusten peruskorjauksia, *ja siirtymistä lähes nollaenergiarakennuksiin. Yhteistyö yksityissektorin kanssa on tärkeää, jotta voidaan arvioida, miltä pohjalta energiatehokkuushankkeisiin voidaan saada yksityisiä investointeja.*

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(6 a) Energiatehokkuuden parantuminen vaikuttaa myönteisesti myös ilmanlaatuun, kun entistä energiatehokkaammat rakennukset vähentävät lämmityspolttoaineiden ja varsinkin kiinteiden lämmityspolttoaineiden kysyntää. Siksi energiatehokkuuteen liittyvät toimet parantavat osaltaan ulko- ja sisäilman laatua ja auttavat saavuttamaan kustannustehokkaalla tavalla unionin ilmanlaatupolitiikan tavoitteet, joita on asetettu etenkin direktiivillä (EU) 2016/2284^{1 a} ("ilmanlaatudirektiivi"). Rakennusten energiankysynnän vähentäminen olisi katsottava ilmanlaatua koskevan politiikan osatekijäksi, ja se olisi otettava huomioon etenkin jäsenvaltioissa, joilla on ongelmia noudattaa ilman epäpuhtauksien päästöjä koskevia unionin rajoituksia ja joissa voitaisiin energiatehokkuuden avulla edistää näiden tavoitteiden saavuttamista.

^{1 a} Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen

ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1–31).

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

(8) Pitkän aikavälin energiatehokkuustoimenpiteet tuottavat energiasäästöjä vuoden 2020 jälkeenkin, mutta jotta edistettäisiin vuodeksi 2030 asetettujen unionin energiatehokkuustavoitteiden saavuttamista, näillä toimenpiteillä olisi saatava aikaan uusia säästöjä vuoden 2020 jälkeen. Toisaalta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen saavutettuja energiasäästöjä ei voida laskea mukaan kumulatiivisiin säästöihin, joita vaaditaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseltä ajalta.

Tarkistus

(8) Pitkän aikavälin energiatehokkuustoimenpiteet tuottavat energiasäästöjä vuoden 2020 jälkeenkin, mutta jotta edistettäisiin vuodeksi 2030 asetettujen unionin energiatehokkuustavoitteiden *sekä vuoteen 2050 ulottuvien unionin energia- ja ilmastotavoitteiden* saavuttamista *Pariisin sopimuksen mukaisesti*, näillä toimenpiteillä olisi saatava aikaan uusia säästöjä vuoden 2020 jälkeen. Toisaalta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen saavutettuja energiasäästöjä ei voida laskea mukaan kumulatiivisiin säästöihin, joita vaaditaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseltä ajalta.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

(10) Unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta *johtuvia energiasäästöjä ei voida* ilmoittaa, *paitsi* jos kyseinen toimenpide ulottuu unionin lainsäädännössä vaadittua vähimmäistasoa pidemmälle joko niin, että kansallisella tasolla on asetettu kunnianhimoisemmat energiatehokkuusvaatimukset tai toimenpiteen täytäntöönpanoa on tehostettu. *Ottaen huomioon, että*

Tarkistus

(10) Unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta *johtuvat energiasäästöt voidaan* ilmoittaa *vain, jos ne ovat seurausta uusista politiikkatoimista riippumatta siitä, onko ne otettu käyttöön 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen vai sitä ennen, jos voidaan osoittaa, että nämä toimet johtavat uusiin yksittäisiin toimiin, joita toteutetaan 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen ja ne tuovat*

rakennusten peruskorjauksilla edistetään olennaisella tavalla ja pitkällä aikavälillä energiasäästöjen lisäämistä, on tarpeen selvittää, että kaikki energiasäästöt, jotka johtuvat olemassa olevien rakennusten peruskorjauksia edistävästä toimenpiteistä, voidaan ilmoittaa, jos ne ovat ylimääräisiä siihen kehitykseen nähden, joka olisi saavutettu ilman kyseistä politiikkatoimea, ja jos jäsenvaltio osoittaa, että velvoitetun, osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen toimet ovat tosiasiallisesti edistäneet kyseisen toimenpiteen osalta ilmoitettujen säästöjen saavuttamista.

*uus*ia säästöjä, ja että kyseinen toimenpide ulottuu unionin lainsäädännössä vaadittua vähimmäistasoa pidemmälle joko niin, että kansallisella tasolla on asetettu kunnianhimoisemmat energiatehokkuusvaatimukset tai toimenpiteen täytäntöönpanoa on tehostettu. **Rakennusten avulla on mahdollista lisätä merkittävästi energiatehokkuutta, ja rakennusten peruskorjauksilla edistetään olennaisella tavalla ja pitkällä aikavälillä energiasäästöjen lisäämistä, jota on nopeutettava, koska nykyisen rakennuskannan uudistamiseen on verrattain vähän aikaa.** On tarpeen selvittää, että kaikki energiasäästöt, jotka johtuvat olemassa olevien rakennusten peruskorjauksia edistävästä toimenpiteistä, voidaan ilmoittaa, jos ne ovat ylimääräisiä siihen kehitykseen nähden, joka olisi saavutettu ilman kyseistä politiikkatoimea, ja jos jäsenvaltio osoittaa, että velvoitetun, osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen toimet ovat tosiasiallisesti edistäneet kyseisen toimenpiteen osalta ilmoitettujen säästöjen saavuttamista.

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(10 a) Tehokas vesihuolto voi edistää merkittävästi energiansäästöä. Vesiala käyttää lähes 3,5 prosenttia unionin sähköstä^{1 a}. Veden käsittely ja siirto sähkömoottoreihin perustuvien pumppu- ja painejärjestelmien avulla kuluttaa paljon energiaa. Veden kysynnän odotetaan kasvavan 25 prosenttia vuoteen 2040 mennessä, etupäässä kaupungeissa. Samalla vesivuotojen osuus veden kokonaiskulutuksesta Euroopassa on 24 prosenttia, mikä merkitsee sekä energian että veden tuhlausta. Siksi

kaikki toimet, joilla pyritään entistä tehokkaampaan vesihuoltoon ja veden käytön vähentämiseen, auttaisivat unionin energiatehokkuustavoitteen saavuttamisessa.

^{1 a} World Energy Outlook 2016, Kansainvälinen energiajärjestö, 2016.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 10 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(10 b) Teollisuus kuluttaa enemmän vettä kuin mikään muu ala Euroopassa, ja sen osuus on 44%^{1 a}. Älykkäiden teknologioiden ja menetelmien käyttö vesihuollossa voi tuoda huomattavaa veden säästöä ja samalla parantaa yritysten kilpailukykyä. Sama koskee kaupunkeja, joissa veden osuus kuntien sähkölaskusta on 30–50 prosenttia.

^{1 a} Komission yksiköiden työasiakirja maataloudesta ja kestävästä vesienhoidosta EU:ssa, 28. huhtikuuta 2017.

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 12 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(12) Rakennusten energiatehokkuuden paranemisen olisi hyödytettävä etenkin käyttäjiä, jotka kärsivät energiaköyhyydestä. Jäsenvaltiot voivat jo nyt edellyttää velvoitettuja osapuolia sisällyttämään

(12) Olisi varmistettava, että rakennusten energiatehokkuuden paraneminen hyödyttää etenkin pienituloisia ja energiaköyhyyden uhan alla eläviä käyttäjiä. Jäsenvaltiot voivat jo nyt edellyttää velvoitettuja osapuolia

energiänsäästötoimenpiteisiin energiaköyhyyteen liittyviä sosiaalisia tavoitteita, ja tämä mahdollisuus olisi nyt laajennettava vaihtoehtoihin toimenpiteisiin ja muutettava velvoitteeksi, joskin jäsenvaltioille jätetään täysi toimintavara toimenpiteiden laajuuden, soveltamisalan ja sisällön suhteen. Perustamissopimuksen 9 artiklan mukaisesti unionin energiatehokkuuspolitiikan olisi oltava osallistavaa, ja näin ollen sillä olisi myös varmistettava, että energiaköyhyydestä kärsivät käyttäjät pääsevät osallisiksi energiatehokkuustoimenpiteistä.

sisällyttämään energiänsäästötoimenpiteisiin energiaköyhyyteen liittyviä sosiaalisia tavoitteita, ja tämä mahdollisuus olisi nyt laajennettava vaihtoehtoihin toimenpiteisiin, **joita olisi lujitettava siten, että merkittävä osa niistä olisi toteutettava ensisijaisesti**, ja muutettava velvoitteeksi, joskin jäsenvaltioille jätetään täysi toimintavara toimenpiteiden laajuuden, soveltamisalan ja sisällön suhteen. Perustamissopimuksen 9 artiklan mukaisesti unionin energiatehokkuuspolitiikan olisi oltava osallistavaa, ja näin ollen sillä olisi myös varmistettava, että energiaköyhyydestä kärsivät käyttäjät pääsevät osallisiksi energiatehokkuustoimenpiteistä. **Tässä tarkoituksessa energiaköhyys olisi määriteltävä asianmukaisesti, jäsenvaltioiden toimenpiteiden täytäntöönpanoa olisi seurattava ja järjestelmille olisi annettava riittävät rahoitusvälineet.**

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(12 a) Koska noin 50 miljoonaa kotitaloutta unionissa kärsii energiaköyhyydestä, energiatehokkuustoimenpiteiden on oltava keskeisiä kustannustehokkaassa strategiassa, jolla puututaan energiaköyhyyteen ja kuluttajien haavoittuvuuteen, ja niiden on täydennettävä jäsenvaltioiden sosiaaliturvapolitiikkoja.

Perustelu

Energiatehokkuustoimenpiteet on kohdistettava niihin, joita uhkaa energiaköhyys ja joilla ei ole varoja tarvittavien investointien tekemiseen. Investoimalla kotitalouksiin, joita uhkaa energiaköhyys, saadaan kuitenkin merkittäviä hyötyjä kyseisille kotitalouksille ja koko

yhteiskunnalle.

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 12 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(12 b) Kaikkien kuluttajien olisi voitava saada suurin mahdollinen hyöty toteuttamistaan energiatehokkuustoimista ottaen huomioon myös, että kaikki kustannukset, takaisinmaksuajat ja edut ovat täysin avoimia.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 12 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

12. Unionin rakennuskannan on koostuttava lähes nollaenergiarakennuksista vuoteen 2050 mennessä YK:n ilmastosopimuksen osapuolten konferenssissa (COP 21) tehdyn Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Nykyinen rakennusten peruskorjausaste ei ole riittävä, ja vaikeimmin saavutettavissa ovat ne rakennukset, joiden omistajina tai asukkaina on pienituloisia ihmisiä, joita uhkaa energiaköyhyys. Sen vuoksi 7, 7 a ja 7 b artiklassa säädetty toimenpiteet ovat erityisen tärkeitä.

Perustelu

Energiatehokkuustoimenpiteet on kohdistettava niihin, joita uhkaa energiaköyhyys ja joilla ei ole varoja tarvittavien investointien tekemiseen. Investoimalla kotitalouksiin, joita uhkaa energiaköyhyys, saadaan kuitenkin merkittäviä hyötyjä kyseisille kotitalouksille ja koko yhteiskunnalle.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

(13) Rakennuksissa uusiutuvan energian teknologialla tuotettu energia vähentää toimitettua fossiilista energiaa. Energiankulutuksen vähentäminen ja uusiutuvista lähteistä saatavan energian käyttö rakennussektorilla ovat merkittäviä toimia unionin energiariippuvuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, etenkin kun otetaan huomioon vuodeksi 2030 asetetut kunnianhimoiset ilmasto- ja energiatarvitteet sekä Pariisissa joulukuussa 2015 järjestetyssä YK:n ilmastopöytäsoittimien osapuolten konferenssissa (COP21) tehdyt globaalit sitoumukset. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden ***pitäisi pystyä ottamaan energiatarvitteiden täyttämiseksi huomioon tietty määrä uusiutuvaa energiaa, joka on tuotettu rakennuksessa omaa käyttöä varten. Tätä varten jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus käyttää direktiivin 2010/30/EU nojalla vahvistettuja laskentamenetelmiä.***

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

(14) Energiankulutusta koskevien selkeiden ja ajantasaisten tietojen saantiin liittyviä kuluttajien vähimmäisoikeuksia olisi vahvistettava osana niitä toimenpiteitä, jotka on esitetty

Tarkistus

13. Rakennuksissa uusiutuvan energian teknologialla tuotettu energia vähentää toimitettua fossiilista energiaa. Energiankulutuksen vähentäminen ja uusiutuvista lähteistä saatavan energian käyttö rakennussektorilla ovat merkittäviä toimia unionin energiariippuvuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, etenkin kun otetaan huomioon vuodeksi 2030 asetetut kunnianhimoiset ilmasto- ja energiatarvitteet sekä Pariisissa joulukuussa 2015 järjestetyssä YK:n ilmastopöytäsoittimien osapuolten konferenssissa (COP21) tehdyt globaalit sitoumukset, ***joiden mukaan maapallon keskilämpötilan nousu olisi pidettävä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa ja se olisi pyrittävä rajoittamaan 1,5 celsiusasteeseen.*** Tämän vuoksi jäsenvaltioiden ***olisi hyväksyttävä kunnianhimoisia pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita voimassa olevan direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti, jotta voidaan saavuttaa erittäin tehokas lähes nollaenergian rakennuskanta vuoteen 2050 mennessä niin, että jäljelle jäävät energiatarpeet katetaan uusiutuvan energian avulla.***

Tarkistus

(14) Energiankulutusta koskevien selkeiden ja ajantasaisten tietojen saantiin liittyviä kuluttajien vähimmäisoikeuksia olisi vahvistettava osana niitä toimenpiteitä, jotka on esitetty

energiaunioniin liittyvässä komission tiedonannossa ”Energian kuluttajien aseman vahvistaminen” ja lämmitystä ja jäähdytystä koskevassa strategiassa. Direktiivin 2012/27/EU 9–11 artiklaa ja liitettä VII olisi muutettava, jotta energiankulutuksesta voidaan antaa säännöllisiä ja parempia tietoja. Olisi myös selkeytettävä, että laskutukseen ja ***laskutustietoihin*** liittyviä oikeuksia sovelletaan keskitetystä lähteestä toimitetun lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän veden käyttäjiin, vaikka heillä ei olekaan suoraa henkilökohtaista sopimussuhdetta energian toimittajaan. ***Näitä säännöksiä sovellettaessa*** käsitteellä ’loppukuluttaja’ olisi ***näin ollen tarkoitettava loppukäyttäjää, joka ostaa lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän veden*** omaan käyttöönsä, ***samoin kuin*** moniasuntoisen tai moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksittäisen yksikön asukasta, jos lämmitys, jäähdytys tai lämmin vesi toimitetaan keskitetystä lähteestä. ***Käsitteellä ’käyttäjakohtainen mittaaminen’ olisi tarkoitettava kulutuksen mittaamista tällaisen rakennuksen yksittäisissä yksiköissä.*** Uusien asennettavien lämpömittareiden tai lämmityskustannusten jakolaitteiden olisi oltava 1 päivään tammikuuta 2020 mennessä etäluettavia, jotta kulutustietoja voidaan toimittaa kustannustehokkaasti ja säännöllisesti. Utta 9 a artiklaa on tarkoitus soveltaa vain keskitetystä lähteestä toimitettuun lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään veteen.

energiaunioniin liittyvässä komission tiedonannossa ”Energian kuluttajien aseman vahvistaminen” ja lämmitystä ja jäähdytystä koskevassa strategiassa. Direktiivin 2012/27/EU 9–11 artiklaa ja liitettä VII olisi ***kuluttajien energiankäytön optimoimiseksi*** muutettava, jotta energiankulutuksesta voidaan antaa säännöllisiä ja parempia tietoja, ***jos tämä on teknisesti toteutettavissa ja kustannustehokasta mittauksessa käytettävien laitteiden kannalta.*** Olisi myös selkeytettävä, että laskutukseen ja ***laskutus- tai kulutustietoihin*** liittyviä oikeuksia sovelletaan keskitetystä lähteestä toimitetun lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän veden käyttäjiin, vaikka heillä ei olekaan suoraa henkilökohtaista sopimussuhdetta energian toimittajaan. ***’Loppuasiakkaan’ määritelmän voidaan katsoa käsittävän vain luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka ostavat energiaa energiantoimittajan kanssa tehdyn suoran käyttäjäkohtaisen sopimuksen perusteella.*** Käsitteellä ’loppukuluttaja’ olisi ***tarkoitettava laajempaa asiakasryhmää. Käsitteen ’loppukuluttaja’ olisi katettava lämmitystä, jäähdytystä tai lämmintä vettä*** omaan käyttöönsä ***ostavien loppuasiakkaiden lisäksi*** moniasuntoisen tai moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksittäisen yksikön asukasta, jos lämmitys, jäähdytys tai lämmin vesi toimitetaan keskitetystä lähteestä ***ja jos asukkailla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.*** Uusien asennettavien lämpömittareiden tai lämmityskustannusten jakolaitteiden olisi oltava 1 päivään tammikuuta 2020 mennessä etäluettavia, jotta kulutustietoja voidaan toimittaa kustannustehokkaasti ja säännöllisesti. Utta 9 a artiklaa on tarkoitus soveltaa vain keskitetystä lähteestä toimitettuun lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään veteen. ***Jäsenvaltioilla olisi oltava harkintavalta päättää, kuinka laaditaan parhaiten***

yksityiskohtaiset toimenpiteet, joilla saadaan säännöllistä ja parempaa palautetta moniasuntoisen tai moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksittäisten yksiköiden asukkaiden energiankulutuksesta, jos lämmitys, jäädytys tai lämmin vesi toimitetaan keskitetystä lähteestä. Käsitteellä 'käyttäjakohtainen mittaaminen' olisi tarkoitettava kulutuksen mittaamista tällaisen rakennuksen yksittäisissä yksiköissä. Käyttäjakohtaisen mittaamisen kustannustehokkuus riippuu siitä, ovatko siihen liittyvät kustannukset oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 a) Näiden uusien vaatimusten johdosta jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, että innovointi ja uusi tekniikka edellyttävät lisäinvestointeja koulutukseen ja osaamiseen, joita vaaditaan tällaisen tekniikan onnistuneeseen toteutukseen ja jotka antavat sekä kansalaisille että yrityksille mahdollisuuden edistää komission ja jäsenvaltioiden asettamien energiatehokkuustavoitteiden saavuttamista.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(15) Direktiivin 2012/27/EU energian muuntamista, siirtoa ja jakelua koskevat 15 artiklan tietyt säännökset olisi **kumottava**.

(15) Direktiivin 2012/27/EU energian muuntamista, siirtoa ja jakelua koskevat 15 artiklan tietyt säännökset olisi

Energia-alan säännösten tarkistuksen seurauksena energia-alaan liittyvien eri säädösten mukaiset jäsenvaltioiden velvollisuudet saatetaan jäsenellä eri tavalla. Tämän uudelleenjäsentely ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvoitteeseen noudattaa direktiivin 2012/27/EU aineellisia vaatimuksia, *jotka saatetaan sisällyttää sellaisenaan tai osittain muihin säädöksiin.*

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

(18) *Jotta voidaan arvioida direktiivin 2012/27/EU tehokkuutta, käyttöön olisi otettava vaatimus direktiivin yleisestä uudelleentarkastelusta ja Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28 päivään helmikuuta 2024 mennessä toimitettavasta kertomuksesta.*

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi 1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

mukautettava vastaaviin sähkömarkkinoita koskeviin säännöksiin. Energia-alan säännösten tarkistuksen seurauksena energia-alaan liittyvien eri säädösten mukaiset jäsenvaltioiden velvollisuudet saatetaan jäsenellä eri tavalla. Tämän uudelleenjäsentely ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvoitteeseen noudattaa direktiivin 2012/27/EU aineellisia vaatimuksia.

Tarkistus

(18) *Energia- ja ympäristölainsäädäntö täydentävät toisiaan, ja niiden olisi vahvistettava toisiaan. Näin ollen komission olisi suoritettava osana Pariisin sopimuksen mukaisia velvoitteita kuuden kuukauden kuluessa YK:n ilmastopimuksen vuoden 2023 maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta ja hallintoasetuksen [...] uudelleentarkasteluprosessin mukaisesti direktiivin 2012/27/EU yleinen uudelleentarkastelu ja esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan direktiivin 2012/27/EU yleistä vaikuttavuutta ja tarvetta mukauttaa unionin energiatehokkuuspolitiikka Pariisin sopimuksen tavoitteisiin. Tällainen uudelleentarkastelu olisi suoritettava ja tällainen kertomus olisi laadittava myöhemmin kunkin maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen.*

Komission teksti

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämistä koskeville toimenpiteille unionissa, jotta varmistetaan, että unionin vuodeksi 2020 asettamat energiatehokkuutta koskevat 20 prosentin yleistavoitteet ja vuodeksi 2030 asettamat **30** prosentin sitovat yleistavoitteet saavutetaan, ja jotta valmistellaan energiatehokkuuden lisäparannuksia tuon määräajan jälkeen. Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinahäiriöitä, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta, sekä **säädetään ohjeellisten kansallisten energiatehokkuustavoitteiden ja -panosten** asettamisesta vuodeksi 2020 ja 2030.”

Tarkistus

”1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämistä koskeville toimenpiteille unionissa, jotta varmistetaan, että unionin vuodeksi 2020 asettamat energiatehokkuutta koskevat 20 prosentin yleistavoitteet ja vuodeksi 2030 asettamat **40** prosentin sitovat yleistavoitteet saavutetaan, ja jotta valmistellaan energiatehokkuuden lisäparannuksia tuon määräajan jälkeen **aiemmin vahvistettujen EU:n energiaunionin pitkän aikavälin energiatavoitteiden ja -sitoumusten sekä joulukuun 2015 Pariisin sopimuksella vahvistetun maailmanlaajuisen ilmastotavoitteen mukaisesti**. Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinahäiriöitä, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta, sekä **yhdistetään unionin sitoutuminen energiatehokkuuden asettamiseen etusijalle ja monikertaisten hyötyjen tuottamiseen ilmastolle sekä unionin kansalaisille ja yrityksille. Lisäksi direktiivissä säädetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden** asettamisesta vuodeksi 2020 **sekä sitovien kansallisten energiatehokkuustavoitteiden ja -panosten asettamisesta vuodeksi 2030.**

Yksityisen rahoituksen saamiseksi energiatehokkuutta koskeviin toimiin ja energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin komissio aloittaa vuoropuhelun sekä julkisten että yksityisten rahoituslaitosten kanssa mahdollisten poliittisten mekanismien kartoittamiseksi. Kun otetaan huomioon suuret mahdollisuudet parantaa energiatehokkuutta rakennusalalla, on erityisesti tarkasteltava investointimahdollisuuksia kyseiseen alaan ja keskityttävä tällöin ensisijaisesti energiaköyhyyden uhan alla eläville

pienituloisille kotitalouksille tarkoitettuihin asuinrakennuksiin. Jotta energiatehokkuuteen liittyvistä hankkeista saataisiin myös rahoituksellisesti entistä kiinnostavampia ja toteuttamiskelpoisempia sijoittajien kannalta, komission olisi harkittava eri tapoja yhdistää pieniä hankkeita suuremmiksi. Komissio antaa jäsenvaltioille ohjeita yksityisten sijoitusten saamisesta 1 päivään tammikuuta 2019 mennessä.”

Tarkistus 22

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

2 artikla – 1 kohta – 8 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a) Lisätään 2 artiklaan uusi 8 a kohta seuraavasti:

8 a) ’viranomaisella’ keskushallintoa tai muita kansallisia, alueellisia tai paikallisia viranomaisia, sairaalat, terveydenhoitolaitokset sekä opetusrakennukset ja sosiaalinen asuntotuotanto mukaan luettuina;

Tarkistus 23

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

3 artikla

Komission teksti

Tarkistus

3 artikla

3 artikla

Energiatehokkuustavoitteet

Energiatehokkuustavoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava vuodeksi 2020 ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite, joka perustuu

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava vuodeksi 2020 ohjeellinen **ja vuodeksi 2030 sitova** kansallinen

joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiaintensiteettiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä tavoitteet komissiolle 24 artiklan 1 kohdan ja liitteessä XIV olevan 1 osan mukaisesti. Niiden on tällöin ilmaistava nämä tavoitteet myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella tämä on laskettu.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon

- a) että unionin vuoden 2020 energiankulutus saa olla enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa;
- b) tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet;
- c) direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet; ja
- d) muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon myös primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten:

- a) jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet;
- b) BKT:n kehitys ja ennuste;
- c) muutokset energian tuonnissa ja viennissä;
- d) kaikkien uusiutuvien energialähteiden, ydinenergian, hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kehitys; ja

energiatehokkuustavoite, joka perustuu joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiaintensiteettiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä tavoitteet komissiolle 24 artiklan 1 kohdan ja liitteessä XIV olevan 1 osan mukaisesti. Niiden on tällöin ilmaistava nämä tavoitteet myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella tämä on laskettu.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon

- a) että unionin vuoden 2020 energiankulutus saa olla enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa;
- b) tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet;
- c) direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet; ja
- d) muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.

Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon myös primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten:

- a) jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet;
- b) BKT:n kehitys ja ennuste;
- c) muutokset energian tuonnissa ja viennissä;

c a) tekninen kehitys, joka voi helpottaa tavoitteiden saavuttamista;

- d) kaikkien uusiutuvien energialähteiden, ydinenergian, hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kehitys; ja

- e) varhaiset toimet.
2. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä saavutettua edistymistä ja sitä, saavuttaako unioni todennäköisesti energiankulutuksen tason, joka on enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.
3. Tehdessään 2 kohdassa tarkoitettua arviota komissio
- a) laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden ilmoittamista kansallisista **viitteellisistä** energiatehokkuustavoitteista;
- b) arvioi, voidaanko näiden tavoitteiden yhteenlaskettua määrää pitää luotettavana osoituksena siitä, että unioni kokonaisuutena etenee suunnitellusti, ottaen huomioon arvion ensimmäisestä 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditusta vuosiraportista ja arvion 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadituista kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista;
- c) ottaa huomioon täydentävät analyysit, joita saadaan
- i) arvioimalla edistymistä absoluuttisessa energiankulutuksessa ja energiankulutuksessa suhteessa taloudelliseen toimintaan unionin tasolla, mukaan lukien edistyminen energian toimitusten tehokkuudessa jäsenvaltioissa, joiden kansalliset ohjeelliset tavoitteet perustuvat energian loppukulutukseen tai loppuenergian säästöihin, mukaan lukien edistyminen, joka johtuu siitä, että nämä jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän

d a) joulukuussa 2015 tehty Pariisin sopimus, joka velvoittaa unionin ja jäsenvaltiot rajoittamaan maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahteen celsiusasteeseen ja mieluummin alle 1,5 celsiusasteeseen; ja

d b) vuoteen 2050 ulottuvat unionin ilmasto- ja energiatavoitteet.

- e) varhaiset toimet.
2. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä saavutettua edistymistä ja sitä, saavuttaako unioni todennäköisesti energiankulutuksen tason, joka on enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.
3. Tehdessään 2 kohdassa tarkoitettua arviota komissio
- a) laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden ilmoittamista kansallisista energiatehokkuustavoitteista;
- b) arvioi, voidaanko näiden tavoitteiden yhteenlaskettua määrää pitää luotettavana **ja realistisena objektiivisiin sekä syrjimättömiin kriteereihin perustuvana** osoituksena siitä, että unioni kokonaisuutena etenee suunnitellusti, ottaen huomioon arvion ensimmäisestä 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditusta vuosiraportista ja arvion 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadituista kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista;
- c) ottaa huomioon täydentävät analyysit, joita saadaan
- i) arvioimalla edistymistä absoluuttisessa energiankulutuksessa ja energiankulutuksessa suhteessa taloudelliseen toimintaan unionin tasolla, mukaan lukien edistyminen energian toimitusten tehokkuudessa jäsenvaltioissa, joiden kansalliset ohjeelliset tavoitteet perustuvat energian loppukulutukseen tai loppuenergian säästöihin, mukaan lukien edistyminen, joka johtuu siitä, että nämä jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän

direktiivin III lukua;

- ii) energiankulutuksen tulevia suuntauksia unionin tasolla koskevien mallintamisten tuloksista;
- d) vertaa a–c alakohdan mukaisia tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energiankulutuksen taso olisi enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.

4. Kunkin jäsenvaltion on asetettava ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanokset 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin vuoden 2030 tavoitteen *saavuttamiseksi* [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) XX/20XX [4] ja [6] artiklan mukaisesti. Näitä *panoksia* asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään **1 321** Mtoe primäärienergiaa ja enintään **987** Mtoe loppuenergiaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava *näistä panoksista* komissiolle osana yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) XX/20XX [3] ja [7]–[11] artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”;

direktiivin III lukua;

- ii) energiankulutuksen tulevia suuntauksia unionin tasolla koskevien mallintamisten tuloksista;
- d) vertaa a–c alakohdan mukaisia tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energiankulutuksen taso olisi enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.

4. Jäsenvaltioiden on tunnistettava alhaalta ylös tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet energiatehokkuutta koskevien parannusten tekemiseen kullakin alalla, myös se, miten erityisillä politiikkatoimilla energiajärjestelmän kaikissa vaiheissa toimitus-, siirto- ja jakeluvaiheesta energian loppukäyttöön voidaan saavuttaa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin vuoden 2030 tavoitteen *mukaiset sitovat kansalliset energiatehokkuustavoitteet* [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) XX/20XX [4] ja [6] artiklan mukaisesti. Näitä *tavoitteita* asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään **1 132** Mtoe primäärienergiaa ja enintään **849** Mtoe loppuenergiaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava *kansalliset tavoitteensa* komissiolle osana yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan [energiaunionin hallinnasta] annetun asetuksen (EU) XX/20XX [3] ja [7]–[11] artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. *Jäsenvaltioiden on myös raportoitava vuosittain komissiolle edistymisestään näiden tavoitteiden saavuttamisessa.*”

Tarkistus 24

**Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)**

Nykyinen teksti

”5 artikla

Julkisten elinten rakennukset esimerkkinä

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia sen keskushallinnon omistamien ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten kokonaispinta-alasta korjataan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään sen direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan soveltamiseksi asettamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Mainittu kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä kynnysarvo lasketaan 250 m²iin 9 päivästä heinäkuuta 2015.

Jos jäsenvaltio edellyttää, että velvoite korjata vuosittain kolme prosenttia kokonaispinta-alasta koskee

Tarkistus

2 a) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Julkisten elinten rakennukset esimerkkinä

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia sen keskushallinnon omistamien ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten kokonaispinta-alasta korjataan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään sen direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan soveltamiseksi asettamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. ***Tätä kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 kaikkiin viranomaisten omistamiin ja käyttämiin lämmitettäviin ja/tai jäähdytettäviin rakennuksiin ottaen asianmukaisesti huomioon viranomaisten toimivaltuudet ja hallinnolliset rakenteet.***

Mainittu kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä kynnysarvo lasketaan 250 m²iin 9 päivästä heinäkuuta 2015, ja sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 kaikkiin viranomaisten omistamiin ja käyttämiin rakennuksiin ottaen asianmukaisesti huomioon viranomaisten toimivaltuudet ja hallinnolliset rakenteet.

keskushallintoa alemmalla tasolla olevien hallinnon yksikköjen omistamaa ja käyttämää pinta-alaa, kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon ja näiden hallinnon yksikköjen omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015 yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia.

Pannessaan täytäntöön toimenpiteitä **keskushallinnon** rakennusten laajamittaiseksi korjaamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, että ne käsittelevät rakennusta kokonaisuutena, mukaan lukien rakennuksen ulkokuori, laitteistot, toiminta ja kunnossapito.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne **keskushallinnon** rakennukset, joiden energiatehokkuus on huonoin, ovat ensisijaisia energiatehokkuustoimenpiteiden kohteita, jos se on kustannustehokasta ja teknisesti toteutettavissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää asettamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

- a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, siltä osin kuin niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;
- b) asevoimien tai keskushallinnon omistamat kansalliseen puolustukseen käytettävät rakennukset, lukuun ottamatta asevoimien ja muun kansallisten puolustusviranomaisten henkilöstön

Pannessaan täytäntöön toimenpiteitä **viranomaisten** rakennusten laajamittaiseksi korjaamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, että ne käsittelevät rakennusta kokonaisuutena, mukaan lukien rakennuksen ulkokuori, laitteistot, toiminta ja kunnossapito.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne **viranomaisten** rakennukset, joiden energiatehokkuus on huonoin, ovat ensisijaisia energiatehokkuustoimenpiteiden kohteita, jos se on kustannustehokasta ja teknisesti toteutettavissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää asettamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

- a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, siltä osin kuin niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;
- b) asevoimien tai keskushallinnon omistamat kansalliseen puolustukseen käytettävät rakennukset, lukuun ottamatta asevoimien ja muun kansallisten puolustusviranomaisten henkilöstön

käytössä olevia yksittäisiä asuintiloja tai toimistorakennuksia;

c) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan.

3. Jos jäsenvaltio korjaa tiettyinä vuonna yli kolme prosenttia **keskushallinnon** rakennusten kokonaispinta-alasta, se voi ottaa yli menevän osuuden huomioon vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa jonakin kolmesta edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta purettujen yksittäisten **keskushallinnon** rakennusten tai jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta muiden rakennusten intensiivisemmän käytön vuoksi myytyjen, purettujen tai käytöstä poistettujen rakennusten korvaamiseksi käytetyt ja omistetut uudet rakennukset otetaan huomioon **keskushallinnon** rakennusten vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa.

5. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 laadittava ja asetettava julkisesti saataville luettelo lämmitetyistä ja/tai jäähdytetyistä **keskushallinnon** rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², ja 9 päivään heinäkuuta 2015 mennessä rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², lukuun ottamatta rakennuksia, joihin vaatimusta ei sovelleta 2 kohdan nojalla. Luettelossa on oltava seuraavat tiedot:

a) pinta-ala neliömetreinä; ja

b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus **tai vastaavat energiatiedot.**

6. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisena

käytössä olevia yksittäisiä asuintiloja tai toimistorakennuksia;

c) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan.

3. Jos jäsenvaltio korjaa tiettyinä vuonna yli kolme prosenttia **viranomaisten** rakennusten kokonaispinta-alasta, se voi ottaa yli menevän osuuden huomioon vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa jonakin kolmesta edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta purettujen yksittäisten **viranomaisten** rakennusten tai jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta muiden rakennusten intensiivisemmän käytön vuoksi myytyjen, purettujen tai käytöstä poistettujen rakennusten korvaamiseksi käytetyt ja omistetut uudet rakennukset otetaan huomioon **viranomaisten** rakennusten vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa.

5. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 laadittava ja asetettava julkisesti saataville luettelo lämmitetyistä ja/tai jäähdytetyistä **viranomaisten** rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², ja 9 päivään heinäkuuta 2015 mennessä rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², lukuun ottamatta rakennuksia, joihin vaatimusta ei sovelleta 2 kohdan nojalla. Luettelossa on oltava seuraavat tiedot:

a) pinta-ala neliömetreinä; ja

b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus;

c) **todellinen mitattu energiankulutus.**

6. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisena

toimintatapana tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiselle toteuttaa muita kustannustehokkaita toimenpiteitä, pitkälle meneviä perusparannuksia sekä toimenpiteitä, joilla pyritään muuttamaan asukkaiden käyttäytymistä, saavuttaakseen vuoteen **2020** mennessä sellaisen energiansäästöjen määrän niiden **keskushallinnon** omistamissa ja käyttämissä asianomaisissa rakennuksissa, joka on vuositasolla raportoituna vähintään yhtä suuri kuin 1 kohdassa säädetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Tämän vaihtoehtoisen toimintatavan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat arvioida energiansäästöt, joihin 1–4 kohtaa soveltamalla päästäisiin, käyttämällä **keskushallinnon** vertailurakennusten energiankulutuksen asianmukaisia vakioarvoja ennen ja jälkeen korjauksen ja rakennuskantansa pinta-ala-arvioiden mukaisesti. **Keskushallinnon** vertailurakennusten luokkien on oltava tällaista rakennuskantaa edustavia.

Vaihtoehtoisen toimintatavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2013** vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja osoitettava, kuinka toimenpiteiden avulla saavutetaan vastaava energiatehokkuuden lisäys **keskushallinnon** omistuksessa olevien rakennusten osalta.

7. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia toimijoita niiden toimivaltuuksien ja hallinnollisen rakenteen puitteissa

a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa **energiatehokkuussuunnitelma, johon** sisältyy erityisiä energiansäästöä ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita ja toimia ja jonka tarkoituksena on noudattaa

toimintatapana tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiselle toteuttaa muita kustannustehokkaita toimenpiteitä, pitkälle meneviä perusparannuksia sekä toimenpiteitä, joilla pyritään muuttamaan asukkaiden käyttäytymistä, saavuttaakseen vuoteen **2030** mennessä sellaisen energiansäästöjen määrän niiden **viranomaisten** omistamissa ja käyttämissä asianomaisissa rakennuksissa, joka on vuositasolla raportoituna vähintään yhtä suuri kuin 1 kohdassa säädetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Tämän vaihtoehtoisen toimintatavan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat arvioida energiansäästöt, joihin 1–4 kohtaa soveltamalla päästäisiin, käyttämällä **viranomaisten** vertailurakennusten energiankulutuksen asianmukaisia vakioarvoja ennen ja jälkeen korjauksen ja rakennuskantansa pinta-ala-arvioiden mukaisesti. **Viranomaisten** vertailurakennusten luokkien on oltava tällaista rakennuskantaa edustavia.

Vaihtoehtoisen toimintatavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään **[kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]** vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja osoitettava, kuinka toimenpiteiden avulla saavutetaan vastaava energiatehokkuuden lisäys **viranomaisten** omistuksessa olevien rakennusten osalta.

7. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia toimijoita niiden toimivaltuuksien ja hallinnollisen rakenteen puitteissa

a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa **energiatehokkuussuunnitelma ja kutakin rakennusta koskeva pitkän aikavälin peruskorjaussuunnitelma, joihin** sisältyy erityisiä energiansäästöä ja

keskushallinnon rakennusten esimerkkiä, sellaisena kuin siitä on säädetty 1, 5 ja 6 kohdassa;

- b) ottamaan osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa käyttöön energianhallintajärjestelmän, johon kuuluvat myös energiakatselmukset;
- c) käyttämään tarvittaessa energiapalveluyrityksiä ja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia, jotta voidaan rahoittaa korjauksia, ja toteuttamaan suunnitelmia energiatehokkuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi pitkällä aikavälillä.

energiatehokkuutta koskevia tavoitteita ja toimia **sekä elinkaaren kustannusarvioita** ja jonka tarkoituksena on noudattaa **viranomaisten** rakennusten esimerkkiä, sellaisena kuin siitä on säädetty 1, 5 ja 6 kohdassa;

- b) ottamaan osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa käyttöön energianhallintajärjestelmän, johon kuuluvat myös energiakatselmukset;
- c) käyttämään tarvittaessa energiapalveluyrityksiä ja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia, jotta voidaan rahoittaa korjauksia, ja toteuttamaan suunnitelmia energiatehokkuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi pitkällä aikavälillä.

7 a. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava peruskorjauksilla aikaansaatu vuotuinen energiansäästö, mukaan lukien pitkälle menevien perusparannusten osuus sekä korjattu kokonaispinta-ala hallinnasta annetun asetuksen 19 artiklan mukaisesti.”

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta
Direktiivi 2012/27/EU
7 artikla – otsikko ja 1 kohta

Komission teksti

Energiansäästöveloitteet

1. Jäsenvaltioiden on saavutettava kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt, jotka vastaavat vähintään

- a) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välillä saavutettuja uusia säästöjä,

Tarkistus

Energiatehokkuuden tukijärjestelmät

1. **Jotta varmistetaan vuodelle 2050 asetettujen unionin energia- ja ilmastotavoitteiden sekä Pariisin sopimuksen mukaisten pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttaminen,** jäsenvaltioiden on saavutettava kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt, jotka vastaavat vähintään

- a) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välillä saavutettuja uusia säästöjä,

joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppukäyttäjille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2013 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta;

b) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppukäyttäjille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta.

joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppukäyttäjille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2013 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta;

b) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppukäyttäjille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta.

b a) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2031 ja 31 päivän joulukuuta 2040 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppuasiakkaille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2029 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta;

b b) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2041 ja 31 päivän joulukuuta 2050 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppuasiakkaille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2039 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta.

Jos komission tarkastelut osoittavat sen olevan tarpeen, jäsenvaltioiden on mukautettava vuotuista säästövelvoitettaan seuraavien kausien mukaisesti: 2014–2020, 2021–2030, 2031–2040 ja 2041–2050.

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on edelleen saavutettava

PE604.565v05-00

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on edelleen saavutettava

26/54

AD\1134684FI.docx

1,5 prosentin vuotuiset uudet säästöt **kymmenen vuoden ajan vuoden 2030 jälkeen**, ellei komission vuoteen 2027 mennessä ja joka kymmenes vuosi sen jälkeen tekemissä **tarkasteluissa päätellä, että tämä ei ole tarpeen, jotta saavutetaan** unionin pitkän aikavälin **energia- ja ilmastotavoitteet** vuoteen 2050 mennessä.

1,5 prosentin vuotuiset uudet säästöt **kausilla 2031–2040 ja 2041–2050**, ellei komission vuoteen 2027 mennessä ja joka kymmenes vuosi sen jälkeen tekemissä **objektiivisiin ja syrjimättömiin kriteereihin perustuvissa tarkasteluissa päätellä, että** unionin pitkän aikavälin **energia- ja ilmastotavoitteiden ja hiilestä irtautumista koskevien tavoitteiden saavuttaminen** vuoteen 2050 mennessä **edellyttää vuotuisen energiansäästövelvoitteen mukauttamista.**

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Sovellettaessa b alakohtaa ja rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat laskea mukaan vain ne energiasäästöt, jotka johtuvat 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen **käyttöön otetuista uusista politiikkatoimista tai 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana** käyttöön otetuista politiikkatoimista, jos voidaan osoittaa, että kyseiset toimet saavat aikaan 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen toteutettavia yksittäisiä toimia ja tuottavat säästöjä.

Tarkistus

Sovellettaessa b alakohtaa ja rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat laskea mukaan vain ne energiasäästöt, jotka johtuvat 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen tai **sitä ennen** käyttöön otetuista **uusista** politiikkatoimista, jos voidaan osoittaa, että kyseiset toimet saavat aikaan 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen toteutettavia **uusista** yksittäisiä toimia ja tuottavat **uusista** säästöjä.

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 1 kohta – 4 alakohta

Komission teksti

Liikenteessä käytetyn energian myynnin määrä voidaan jättää osittain tai kokonaan

Tarkistus

Vuosina 2014–2020 liikenteessä käytetyn energian myynnin määrä voidaan jättää osittain tai kokonaan ottamatta huomioon

ottamatta huomioon näissä laskelmissa.

näissä laskelmissa. ***Vuodesta 2021 lähtien liikenteessä käytetyn energian myynnin määrää ei saa jättää ottamatta huomioon näissä laskelmissa.***

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 1 kohta – 5 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten uusien säästöjen laskettu määrä jaetaan kullekin a ja b alakohdassa tarkoitettulle kaudelle, kunhan vaaditut kumulatiiviset kokonaissäästöt on saavutettu kunkin kauden lopussa.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten uusien säästöjen laskettu määrä jaetaan kullekin a, **b, b a ja b b** alakohdassa tarkoitettulle kaudelle, kunhan vaaditut kumulatiiviset kokonaissäästöt on saavutettu kunkin kauden lopussa.

Perustelu

Näitä säännöksiä olisi sovellettava myös vuosien 2030–2050 kausina, jotta taataan investoinneille tarvittava vakaa kehys.

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jollei 3 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kukin jäsenvaltio voi:
- a) toteuttaa 1 kohdan a alakohdassa edellytetyt laskelmat käyttämällä 1 prosentin arvoa vuosina 2014 ja 2015 ja 1,25 prosentin arvoa vuosina 2016 ja 2017 ja 1,5 prosentin arvoa vuosina 2018, 2019 ja 2020;
- b) jättää laskelmien ulkopuolelle sen energian myynnin koko määrän tai osan siitä, joka on käytetty direktiivin**

Tarkistus

2. Jollei 3 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kukin jäsenvaltio voi:
- a) toteuttaa 1 kohdan a alakohdassa edellytetyt laskelmat käyttämällä 1 prosentin arvoa vuosina 2014 ja 2015 ja 1,25 prosentin arvoa vuosina 2016 ja 2017 ja 1,5 prosentin arvoa vuosina 2018, 2019 ja 2020;

2003/87/EY liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa;

c) sallia sen, että energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, jotka ovat tulosta 14 artiklan 4 kohdan, 14 artiklan 5 kohdan b alakohdan sekä 15 artiklan 1–6 kohdan ja 9 kohdan vaatimusten täytäntöönpanosta, otetaan huomioon 1 kohdan nojalla vaaditussa energiansäästöjen määrässä;

d) ottaa huomioon 1 kohdan nojalla vaaditussa energiansäästöjen määrässä energiansäästöt, jotka ovat tulosta 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen toteutetuista yksittäisistä toimista, joilla on edelleen vaikutusta vuonna 2020 ja sen jälkeen ja jotka voidaan mitata ja todentaa; ja

e) jättää 1 kohdan nojalla vaadittujen energiansäästöjen määrän laskelmista pois rakennuksessa omaa käyttöä varten tuotetun energian todennettavissa olevan määrän, joka on tulosta politiikkatoimista, joilla edistetään uusiutuvan energian teknologian uusia asennuksia.

c) sallia sen, että energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, jotka ovat tulosta 14 artiklan 4 kohdan, 14 artiklan 5 kohdan b alakohdan sekä 15 artiklan 1–6 kohdan ja 9 kohdan vaatimusten täytäntöönpanosta, otetaan huomioon 1 kohdan nojalla vaaditussa energiansäästöjen määrässä;

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Kaikki 2 kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 25 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta energiasäästöjen määrästä. Jäsenvaltioiden on laskettava valittujen vaihtoehtojen vaikutukset erikseen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kausia varten:

Tarkistus

3. Kaikki 2 kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 25 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettusta energiasäästöjen määrästä. Jäsenvaltioiden on laskettava valittujen vaihtoehtojen vaikutukset erikseen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kausia varten:

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kautta varten vaadittujen energiasäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 2 kohdan a, **b**, **c** ja **d** alakohtaa;

b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kautta varten vaadittujen energiasäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 2 kohdan **b**, **c**, **d** ja **e** alakohtaa, *edellyttäen että d alakohdassa tarkoitetuilla yksittäisillä toimilla on edelleen todennettavissa ja mitattavissa olevaa vaikutusta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen.*

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua kautta varten vaadittujen energiasäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 2 kohdan a ja **c** alakohtaa;

b) 1 kohdan b, **b a ja b b** alakohdassa tarkoitettua kautta varten vaadittujen energiasäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää 2 kohdan c alakohtaa.

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 artikla – 7 kohta

Komission teksti

7. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että politiikkatoimien tai yksittäisten toimien vaikutusten ollessa päällekkäisiä energiansäästöjä ei lasketa kahteen kertaan.”;

Tarkistus

7. Jäsenvaltioiden on *tunnustettava, että primääri- ja loppuenergiasta saatavat tehokkuushyödyt ovat toisiaan täydentäviä, mutta* osoitettava *samalla*, että politiikkatoimien tai yksittäisten toimien vaikutusten ollessa päällekkäisiä energiansäästöjä ei lasketa kahteen kertaan.”;

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 4 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

7 a artikla

Komission teksti

”7 a artikla

Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaadittujen

Tarkistus

”7 a artikla

Energiatehokkuuden tukijärjestelmät

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaadittujen

säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa **energiatehokkuusvelvoitejärjestelmällä**, niiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut kunkin jäsenvaltion alueella toimivat velvoitetut osapuolet saavuttavat 7 artiklan 1 kohdassa esitetyn kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövaatimuksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä velvoitetut osapuolet puolueettomin ja syrjimättömin perustein alueellaan toimivien energian jakelijoiden ja/tai energian vähittäismyyntiyritysten keskuudesta, ja *se voi sisällyttää* niihin alueellaan toimivia liikennepolttoaineen jakelijoita *tai* liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyrityksiä. Jäsenvaltion nimeämien velvoitettujen osapuolten on saavutettava loppukäyttäjien keskuudessa velvoitteen täyttämisen edellyttämä energiansäästöjen määrä riippumatta 7 artiklan 1 kohdan nojalla suoritetuista laskelmista tai, jäsenvaltion niin päättäessä, muilta osapuolilta saatavien sertifioitujen säästöjen avulla 5 kohdan b alakohdassa esitetyn mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetty energiansäästöjen määrä joko niiden energian loppukulutuksena tai primäärienergian kulutuksena. Vaaditun energiansäästöjen määrän ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitettujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskemiseen. Laskemiseen sovelletaan liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden nojalla suoritetaan dokumentoituja auditointeja vähintään tilastollisesti merkittävälle osuudelle ja edustavalle otokselle velvoitettujen osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista

säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa **energiatehokkuuden tukijärjestelmällä**, niiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut kunkin jäsenvaltion alueella toimivat velvoitetut osapuolet saavuttavat 7 artiklan 1 kohdassa esitetyn kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövaatimuksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä velvoitetut osapuolet puolueettomin ja syrjimättömin perustein alueellaan toimivien energian jakelijoiden ja/tai energian vähittäismyyntiyritysten keskuudesta ja *sisällytettävä* niihin alueellaan toimivia liikennepolttoaineen jakelijoita *ja* liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyrityksiä. Jäsenvaltion nimeämien velvoitettujen osapuolten on saavutettava loppukäyttäjien keskuudessa velvoitteen täyttämisen edellyttämä energiansäästöjen määrä riippumatta 7 artiklan 1 kohdan nojalla suoritetuista laskelmista tai, jäsenvaltion niin päättäessä, muilta osapuolilta saatavien sertifioitujen säästöjen avulla 5 kohdan b alakohdassa esitetyn mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetty energiansäästöjen määrä joko niiden energian loppukulutuksena tai primäärienergian kulutuksena. Vaaditun energiansäästöjen määrän ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitettujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskemiseen. Laskemiseen sovelletaan liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia.

4. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden nojalla suoritetaan dokumentoituja auditointeja vähintään tilastollisesti merkittävälle osuudelle ja edustavalle otokselle velvoitettujen osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista

toimenpiteistä. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava velvoitetuista osapuolista riippumattomasti.

5.

Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän puitteissa

a) jäsenvaltioiden on sisällytettävä asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä energiatehokkuustoimenpiteiden ***tietyn*** osan toteuttamista ensisijaisesti ***energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa ja*** sosiaalisessa asuntotarjonnassa;

b) ***jäsenvaltiot voivat sallia***, että velvoitetut osapuolet ottavat velvoitteensa noudattamista laskiessaan huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt, myös silloin kun velvoitetut osapuolet edistävät muiden valtion hyväksymien elinten tai viranomaisten kautta toimenpiteitä, joihin voi liittyä tai olla liittymättä virallisia kumppanuuksia ja joita voidaan toteuttaa yhdessä muiden rahoituslähteiden kanssa. Jos jäsenvaltiot sallivat tämän, niiden on varmistettava, että käytössä on selkeä, tarkasteltavissa oleva ja kaikille markkinatoimijoille avoin hyväksyntäprosessi, jolla pyritään pitämään sertifiointin kustannukset mahdollisimman alhaisina;

c) jäsenvaltiot voivat sallia, että velvoitetut osapuolet ottavat huomioon tiettyä vuonna saavutetut säästöt siten kuin ne olisi saavutettu jonakin neljästä edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta, kunhan tämä ei ulotu 7 artiklan

toimenpiteistä. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava velvoitetuista osapuolista riippumattomasti.

5. ***Energiatehokkuuden tukijärjestelmän*** puitteissa

a) jäsenvaltioiden on sisällytettävä asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä energiatehokkuustoimenpiteiden ***merkittävän*** osan toteuttamista ensisijaisesti ***pienituloisissa kotitalouksissa, joita uhkaa energiaköyhyys, tai*** sosiaalisessa asuntotarjonnassa, ***ja niiden on julkistettava kyseiset vaatimukset. Jäsenvaltioiden on myös helpotettava tarvittavan taloudellisen tuen saantia asianmukaisten rahoitusvälineiden kautta;***

b) ***jäsenvaltioiden on sallittava***, että velvoitetut osapuolet ottavat velvoitteensa noudattamista laskiessaan huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt, myös silloin kun velvoitetut osapuolet edistävät muiden valtion hyväksymien elinten, ***kuten sosiaalisten asuntojen tarjoajien,*** tai viranomaisten kautta toimenpiteitä, joihin voi liittyä tai olla liittymättä virallisia kumppanuuksia ja joita voidaan toteuttaa yhdessä muiden rahoituslähteiden kanssa. Jos jäsenvaltiot sallivat tämän, niiden on varmistettava, että käytössä on selkeä, tarkasteltavissa oleva ja kaikille markkinatoimijoille avoin hyväksyntäprosessi, jolla pyritään pitämään sertifiointin kustannukset mahdollisimman alhaisina;

c) jäsenvaltiot voivat sallia, että velvoitetut osapuolet ottavat huomioon tiettyä vuonna saavutetut säästöt siten kuin ne olisi saavutettu jonakin neljästä edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta, kunhan tämä ei ulotu 7 artiklan

1 kohdassa asetettuja velvoitekausia pidemmälle.

6. Jäsenvaltioiden on julkaistava kerran vuodessa kunkin velvoitetun osapuolen tai velvoitetujen osapuolten kunkin alaryhmän saavuttamat energiansäästöt sekä järjestelmällä saavutetut kokonaissäästöt.

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 4 alakohta
Direktiivi 2012/27/EU
7 b artikla

Komission teksti

7 b artikla

Vaihtoehtoiset politiikkatoimet

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaadittujen säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla, niiden on varmistettava, että loppukäyttäjät saavuttavat 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaaditut energiansäästöt.
2. Suunnitellessaan energiansäästöjen saavuttamiseksi tarkoitettuja vaihtoehtoisia politiikkatoimia jäsenvaltioiden on otettava **huomioon niiden vaikutus energiaköyhyydestä kärsiviin kotitalouksiin.**
3. Kaikkien muiden kuin verotukseen liittyvien toimenpiteiden osalta jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden nojalla suoritetaan dokumentoituja auditointeja vähintään tilastollisesti merkittävälle osuudelle ja edustavalle otokselle

1 kohdassa asetettuja velvoitekausia pidemmälle.

6. Jäsenvaltioiden on julkaistava kerran vuodessa kunkin velvoitetun osapuolen tai velvoitetujen osapuolten kunkin alaryhmän saavuttamat energiansäästöt sekä järjestelmällä saavutetut kokonaissäästöt.

Tarkistus

7 b artikla

Vaihtoehtoiset politiikkatoimet

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaadittujen säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla, niiden on varmistettava, että loppukäyttäjät saavuttavat 7 artiklan 1 kohdan nojalla vaaditut energiansäästöt.
2. Suunnitellessaan energiansäästöjen saavuttamiseksi **ja nykyisten rakennusten kunnianhimoisten energiakorjausten toteuttamisen varmistamiseksi** tarkoitettuja vaihtoehtoisia politiikkatoimia jäsenvaltioiden on otettava käyttöön **toimenpiteitä energiaköyhyyden uhan alla elävien tai sosiaalisen asuntotuotannon asunnoissa asuvien pienituloisten kotitalouksien tukemiseksi. Kyseiset toimet on julkistettava.**
3. Kaikkien muiden kuin verotukseen liittyvien toimenpiteiden osalta jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden nojalla suoritetaan dokumentoituja auditointeja vähintään tilastollisesti merkittävälle osuudelle ja edustavalle otokselle

osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista riippumattomasti.”;

osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista riippumattomasti.”

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 4 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

8 artikla – 4 kohta

Nykyinen teksti

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksissä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, teetetään pätevien ja/tai valtuutettujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama tai riippumattomien viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttama ja valvoma energiakatselmus viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ja vähintään neljän vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.

Tarkistus

4 a) Korvataan 8 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksissä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, teetetään pätevien ja/tai valtuutettujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama tai riippumattomien viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttama ja valvoma energiakatselmus viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ja vähintään neljän vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.

Jäsenvaltioiden on kannustettava pk-yrityksiä, jotka kuluttavat enemmän energiaa suhteessa liikevaihtoon kuin pk-yritykset EU:ssa keskimäärin, täyttämään tässä kohdassa vahvistetut vaatimukset.”

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 4 b alakohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

8 artikla – 6 kohta

6. Yritykset, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja jotka käyttävät riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioimaa energianhallintajärjestelmää tai ympäristöjärjestelmää, on vapautettava 4 kohdan vaatimuksista, edellyttäen että jäsenvaltiot varmistavat, että kyseessä olevaan hallintajärjestelmään sisältyy liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten mukainen energiakatselmus.

4 b) Korvataan 8 artiklan 6 kohta seuraavasti:

6. Yritykset, jotka eivät ole pk-yrityksiä ***tai jotka ovat paljon energiaa työntekijää kohden tai suhteessa liikevaihtoon kuluttavia pk-yrityksiä*** ja jotka käyttävät riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioimaa energianhallintajärjestelmää tai ympäristöjärjestelmää, on vapautettava 4 kohdan vaatimuksista, edellyttäen että jäsenvaltiot varmistavat, että kyseessä olevaan hallintajärjestelmään sisältyy liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten mukainen energiakatselmus.”

Tarkistus37

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 5 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

9 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maakaasun loppukäyttäjille tarjotaan, mikäli se on teknisesti mahdollista, ***taloudellisesti järkevää*** ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin, kilpailukykyisesti hinnoitellut käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maakaasun loppukäyttäjille tarjotaan, mikäli se on teknisesti mahdollista, ***kustannustehokasta*** ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin, kilpailukykyisesti hinnoitellut käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta.

Perustelu

Kuluttajilla on oikeus saada energiankulutustaan koskevia selkeitä, helppotajuisia ja ajantasaisia tietoja. Moniasuntoisissa ja moneen eri tarkoitukseen käytettävissä rakennuksissa lämpömittarit ja lämmityskustannusten jakolaitteet ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos ne ovat teknisesti toteutettavissa, kustannustehokkaita ja oikeasuhteisia

mahdollisiin energiasäästöihin nähden. Muussa tapauksessa ne voivat johtaa ei-toivottuihin seurauksiin, kuten uusien energiaköyhyyden uhkien syntymiseen energiaköyhyyden torjumisen sijasta, ja haitata muita toimenpiteitä, joilla saataisiin aikaan kuluttajien kannalta parempia energiatehokkuustuloksia.

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

9 a artikla

Komission teksti

9 a artikla

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaaminen, käyttäjäkohtainen mittaaminen ja kustannusten jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaukolämmityksen, kaukojäähdytyksen ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan kilpailukyysisesti hinnoiteltuja mittareita, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta.

Jos rakennuksen lämpö *ja* jäähdytys tai kuuma vesi tulevat useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä tai kaukolämpö- *ja* kaukojäähdytysverkosta, rakennuksen lämmönvaihtimeen tai toimituspisteeseen on aina asennettava ***lämpöenergia- tai kuumavesimittari***.

2. Moniasuntoisiin ja moneen eri tarkoitukseen käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai -jäähdytys tai jotka käyttävät kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmää, on asennettava käyttäjäkohtaiset kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen tai kuuman veden kulutusta kunkin yksikön osalta.

Jos käyttäjäkohtaisten kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai kustannustehokasta lämmityksen tai jäähdytyksen mittaamiseksi kussakin

Tarkistus

9 a artikla

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaaminen, käyttäjäkohtainen mittaaminen ja kustannusten jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaukolämmityksen, kaukojäähdytyksen ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan kilpailukyysisesti hinnoiteltuja mittareita, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta.

Jos rakennuksen lämpö, jäähdytys tai kuuma vesi tulevat useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä tai kaukolämpö- *tai* kaukojäähdytysverkosta, rakennuksen lämmönvaihtimeen tai toimituspisteeseen on aina asennettava ***mittari***.

2. Moniasuntoisiin ja moneen eri tarkoitukseen käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai -jäähdytys tai jotka käyttävät kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmää, on asennettava käyttäjäkohtaiset kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen tai kuuman veden kulutusta kunkin yksikön osalta, ***jos se on teknisesti toteutettavissa, kustannustehokasta ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiasäästöihin nähden***.

Jos käyttäjäkohtaisten kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai kustannustehokasta ***tai oikeassa suhteessa mahdollisiin energiasäästöihin nähden***

yksikössä, on käytettävä käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin lämpöpatterissa, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tällaisten lämmityskustannusten jakolaitteiden asentaminen ei olisi kustannustehokasta. Tällaisissa tapauksissa voidaan harkita vaihtoehtoisten kustannustehokkaiden menetelmien käyttöä lämmönkulutuksen mittaamisessa. Kunkin jäsenvaltion on esitettävä selvästi ja julkaistava ehdot, jotka liittyvät siihen, että toimi ei ole teknisesti mahdollinen tai kustannustehokas.

Kun kyseessä ovat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut uudet rakennukset tai kun rakennukselle tehdään direktiivin 2010/31/EU mukainen laajamittainen korjaus, *käyttäjäkohtaiset mittarit on asennettava aina.*

3. Jos moniasuntoisille ja moneen eri tarkoitukseen käytettäville rakennuksille toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai jos omat yhteiset lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmät ovat yleisiä tällaisissa rakennuksissa, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden ja täsmällisyyden varmistamiseksi avoimet säännöt, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen tai kuuman veden kulutuksen kustannusten jakamista tällaisissa rakennuksissa, mukaan luettuna seuraavat:

4. Tätä artiklaa sovellettaessa mittareiden ja *kustannusten* jakolaitteiden on oltava 1 päivästä tammikuuta 2020 lähtien etäluettavia laitteita.

lämmityksen tai jäähdytyksen mittaamiseksi kussakin yksikössä, on käytettävä käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin lämpöpatterissa, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tällaisten lämmityskustannusten jakolaitteiden asentaminen ei olisi kustannustehokasta. Tällaisissa tapauksissa voidaan harkita vaihtoehtoisten kustannustehokkaiden menetelmien käyttöä lämmönkulutuksen mittaamisessa. Kunkin jäsenvaltion on esitettävä selvästi ja julkaistava ehdot, jotka liittyvät siihen, että toimi ei ole teknisesti mahdollinen tai kustannustehokas.

Kun kyseessä ovat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut uudet rakennukset tai kun rakennukselle tehdään direktiivin 2010/31/EU mukainen laajamittainen korjaus, *kuumavesimittarit on asennettava, jos se on teknisesti mahdollista, kustannustehokasta ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiasäästöihin nähden, ja samalla on varmistettava, ettei tämä lisää energiaköyhyyden uhkaa.*

3. Jos moniasuntoisille ja moneen eri tarkoitukseen käytettäville rakennuksille toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai jos omat yhteiset lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmät ovat yleisiä tällaisissa rakennuksissa, jäsenvaltioiden on otettava käyttöön *ja julkistettava* käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden ja täsmällisyyden varmistamiseksi avoimet *kansalliset* säännöt, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen tai kuuman veden kulutuksen kustannusten jakamista tällaisissa rakennuksissa, mukaan luettuna seuraavat:

4. Tätä artiklaa sovellettaessa mittareiden ja *lämmityskustannusten* jakolaitteiden on oltava 1 päivästä tammikuuta 2020 lähtien etäluettavia laitteita. *Edellä 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa asetettuja teknistä toteutettavuutta ja kustannustehokkuutta koskevia ehtoja sovelletaan edelleen.*

Mittarit ja *kustannusten* jakolaitteet, jotka on jo asennettu mutta jotka eivät ole etäluettavia, on varustettava tällä ominaisuudella tai korvattava etäluettavilla laitteilla 1 päivästä tammikuuta 2027 lähtien, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tämä ei ole kustannustehokasta.”;

Mittarit ja *lämmityskustannusten* jakolaitteet, jotka on jo asennettu mutta jotka eivät ole etäluettavia, on varustettava tällä ominaisuudella tai korvattava etäluettavilla laitteilla 1 päivästä tammikuuta 2027 lähtien, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tämä ei ole kustannustehokasta.”;

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 7 alakohta – c alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

10 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

"Direktiivin 2009/73/EY mukaisesti asennettujen mittarien on mahdollistettava tosiasialliseen kulutukseen perustuvat täsmälliset laskutustiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja aiemmasta kulutuksesta, joiden avulla he voivat itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia.”;

Tarkistus

"Direktiivin 2009/73/EY mukaisesti asennettujen mittarien on mahdollistettava tosiasialliseen kulutukseen perustuvat täsmälliset laskutustiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja aiemmasta kulutuksesta, joiden avulla he voivat itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia. *Kuluttajien yksityisyyden takaamiseksi loppukuluttajien osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että mittareissa on otettu huomioon yksityisyyden suojaaminen ja että niitä käytetään asetuksessa (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on myös otettava huomioon mittausjärjestelmien kyberrikollisuuden vastustuskyvyn tärkeys. Tässä yhteydessä komissio tutkii ennen 1 päivää tammikuuta 2019, olisiko direktiiviä 2013/40/EU (tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä) ajantasaistettava mittausjärjestelmien sisällyttämiseksi siihen.*

Tarkistus 40

Ehdotus direktiiviksi

PE604.565v05-00

38/54

AD\1134684FI.docx

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

10a artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskutus- ja kulutustiedot ovat täsmällisiä ja perustuvat todelliseen kulutukseen **liitteessä VII** a olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kaikkien loppukuluttajien osalta, jos mittarit tai **kustannusten** jakolaitteet on asennettu.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskutus- ja kulutustiedot ovat täsmällisiä ja perustuvat todelliseen kulutukseen ***tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin liitteessä VII*** a olevan 1 ja 2 kohdan mukaisesti kaikkien loppukuluttajien osalta, jos mittarit tai ***lämmityskustannusten*** jakolaitteet on asennettu.

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

10 a artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltiot voivat päättää, kuka toimittaa todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin perustuvat laskutus- ja kulutustiedot loppukäyttäjille eli luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka käyttävät yksittäistä rakennusta tai moniasuntoisen tai moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksikköä, johon lämmitys, jäähdytys tai lämmin vesi toimitetaan keskitetystä lähteestä, ja joilla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.

Perustelu

The obligation of delivering billing and consumption information to final users is not always possible to fulfil with heat cost allocators because they do not measure actual heat consumption and it will be very expensive and technically complicated replace them with energy meters. Billing information on heat consumption based on heat meter readings should be provided as a rule only to the final customer. The scope of information delivered to final users (in case they are not final customers), should be decided individually by Member States,

taking into account the specificity of the building infrastructure in each area and the current legal status.

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

10 a artikla – 2 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) on edellytettävä, että jos **loppukäyttäjien** energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot ovat käytettävissä, ne asetetaan **loppukuluttajan** nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;

Tarkistus

a) on edellytettävä, että jos **loppukuluttajien** energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot **tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemat** ovat käytettävissä, ne asetetaan **loppukäyttäjän pyynnöstä tämän** nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

10 a artikla – 2 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) on varmistettava, että todelliseen kulutukseen perustuvien laskujen mukana toimitetaan asianmukaiset tiedot kaikille loppukuluttajille liitteessä VII olevan 3 kohdan mukaisesti;

Tarkistus

c) on varmistettava, että todelliseen kulutukseen **tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin** perustuvien laskujen mukana toimitetaan asianmukaiset tiedot kaikille loppukuluttajille liitteessä VII a olevan 3 kohdan mukaisesti;

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 11 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

19 a artikla (uusi)

11 a) Lisätään 19 a artikla seuraavasti:

19 a artikla

***Eurooppalaisten pankkien rahoitus
energiatehokkuudelle***

***Euroopan investointipankin (EIP) ja
Euroopan jälleenrakennus- ja
kehityspankin (EBRD) on mukautettava
toimintapoliittisia tavoitteitaan
tunnustaakseen energiatehokkuuden
erilliseksi energialähteeksi ja
energiatehokkuusinvestoinnit osaksi
infrastruktuuri-investointisalkkuaan.***

***EIP:n ja EBRD:n on myös yhdessä
kansallisten kehityspankkien kanssa
suunniteltava, luotava ja rahoitettava
energiatehokkuusalalle sovitettuja
ohjelmia ja hankkeita, mukaan lukien
sellaiset, jotka on tarkoitettu
energiaköyhille kotitalouksille.***

***Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä
kattavasti kaikkia Älykästä rahoitusta
älykkäille rakennuksille -aloitteen
tarjoamia mahdollisuuksia ja välineitä.***

Perustelu

*Tarvitaan jyrkkää muutosta, jotta rahoituslaitokset toimittavat laajamittaisiin
energiatehokkuusinvestointeihin riittäviä rahoitusvälineitä.*

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 12 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

24 artikla – 4 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

4. Komissio seuraa tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiveihin 2003/87/EY, 2009/28/EY ja 2010/31/EU ja

12 a) Korvataan 24 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”Komissio seuraa tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiveihin 2003/87/EY, 2009/28/EY ja 2010/31/EU ja

päätökseen N:o 406/2009/EY sekä teollisuuden aloihin, erityisesti niihin, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon vaaralle päätöksessä 2010/2/EU tarkoitettulla tavalla.

asetukseen N:o ... (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030 joustavaa energiaunionia varten ja Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi sekä järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta) ja toimittaa joka vuosi kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos säännöllisten kertomusten perusteella komissiolla on todisteita siitä, että politiikkatoimien vuorovaikutus johtaa siihen, etteivät hiilimarkkinat toimi asianmukaisesti, se tekee lainsäädäntöehdotuksen, jossa käsitellään toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi.”

(Ehdotuksen alkuperäinen/nykyinen 13 ja 14 kohta numeroidaan uudelleen ja niistä tulee vastaavasti 14 ja 15 kohta.)

Perustelu

Kun otetaan huomioon vuoden 2020 jälkeen odotettu tarjonnan ja kysynnän hauras tasapaino, EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden ilmastopolitiikkojen välisten päällekkäisyyksien aiheuttama kysynnän lisävähentyminen voi johtaa tilanteeseen, jossa päästöoikeuksien tarjonta on jatkuvasti yhtä suuri tai suurempi kuin vastaava kysyntä. Siksi ilmastopolitiikkojen päällekkäisyyksien kielteinen vaikutus olisi kumottava asettamalla markkinavakausvarantoon EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolella saavutettuja päästöjen vähennyksiä vastaava päästöoikeuksien määrä.

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 13 alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

24 artikla – 12 kohta

Komission teksti

12. Komissio *arvioi tämän direktiivin 28 päivään helmikuuta 2024 mennessä ja*

PE604.565v05-00

Tarkistus

12. Komissio *suorittaa kuuden kuukauden kuluessa YK:n*

42/54

AD\1134684FI.docx

joka viides vuosi sen jälkeen ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

ilmastosopimuksen vuoden 2023 maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta ja myöhemmin kunkin maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen tämän direktiivin yleisen uudelleentarkastelun ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin yleistä tehokkuutta ja tarvetta mukauttaa unionin energiatehokkuuspolitiikka Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

Perustelu

Tämän direktiivin uudelleentarkastelu on nähtävä uudessa maailmanlaajuisessa yhteydessä Pariisin sopimuksen hyväksymisen jälkeen. Kunnianhimoiset energiatehokkuustoimenpiteet ovat keskeisiä välineitä unionin velvoitteiden täyttämiseksi, ja ne on saatettava ajan tasalle joka viides vuosi.

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – a alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite IV – 3 kohta

Komission teksti

a) Korvataan liitteessä IV oleva alaviite 3 seuraavasti: ”(3) Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen energian loppukulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,0. Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaista kerrointa, jos ne pystyvät perustelemaan sen.”.

Tarkistus

a) Korvataan liitteessä IV oleva alaviite 3 seuraavasti: ”(3) Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen energian loppukulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,0. Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaista kerrointa, jos ne pystyvät perustelemaan sen **primäärienergian kulutukseen vaikuttavilla kansallisilla olosuhteilla. Näiden olosuhteiden olisi oltava asianmukaisesti perusteltuja, mitattavissa ja todennettavissa ja niiden olisi perustuttava puolueettomiin ja syrjimättömiin kriteereihin.**”.

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite V – 2 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) säästöjen on oltava lisäsäästöjä niihin nähden, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa ilman velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolien taikka täytäntöönpanevien viranomaisten toimia. Sen määrittämiseksi, mitä säästöjä voidaan pitää lisäsäästöinä, jäsenvaltioiden on vahvistettava perustaso, joka kuvaa, miten energian kulutus kehittyisi ilman kyseistä politiikkatoimea. Perustasossa on otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät: energiankulutuksen suuntaukset, muutokset kuluttajien käyttäytymisessä, teknologian edistyminen ja muiden kansallisella ja EU:n tasolla toteutettujen toimenpiteiden aiheuttamat muutokset;

Tarkistus

a) säästöjen on oltava lisäsäästöjä niihin nähden, jotka olisivat syntyneet joka tapauksessa ilman velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolien taikka täytäntöönpanevien viranomaisten toimia. Sen määrittämiseksi, mitä säästöjä voidaan pitää lisäsäästöinä, jäsenvaltioiden on vahvistettava perustaso, joka kuvaa, miten energian kulutus kehittyisi ilman kyseistä politiikkatoimea **ja siitä juontuvia uusia yksittäisiä toimia**. Perustasossa on otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät: energiankulutuksen suuntaukset, muutokset kuluttajien käyttäytymisessä, teknologian edistyminen ja muiden kansallisella ja EU:n tasolla toteutettujen toimenpiteiden aiheuttamat muutokset;

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite V – 2 kohta – h alakohta

Komission teksti

h) energiansäästöjen laskennassa on otettava huomioon toimenpiteiden elinkaari. **Tämä voidaan tehdä** laskemalla kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt sen soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat valita toisen menetelmän, jolla arvioidaan päästävän vähintään samaan säästöjen

Tarkistus

h) energiansäästöjen laskennassa on otettava huomioon toimenpiteiden elinkaari laskemalla kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt sen soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat valita toisen menetelmän, jolla arvioidaan päästävän vähintään samaan säästöjen kokonaismäärään. Käytäessään muita

kokonaisuutensa. Käyttäessään muita menetelmiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä muita menetelmiä käyttäen laskettu energiansäästöjen kokonaisuus ei ylitä sitä energiansäästöjen määrää, joka olisi saatu tulokseksi laskemalla yhteen kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti energiaunionin hallintaa koskevaan aloitteeseen kuuluvissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, mitä muita menetelmiä ne ovat käyttäneet ja mihin toimiin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että tätä sitovaa vaatimusta noudatetaan.

menetelmiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä muita menetelmiä käyttäen laskettu energiansäästöjen kokonaisuus ei ylitä sitä energiansäästöjen määrää, joka olisi saatu tulokseksi laskemalla yhteen kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja tapauksen mukaan 31 päivän joulukuuta 2020 tai 31 päivän joulukuuta 2030 välisenä aikana. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti energiaunionin hallintaa koskevaan aloitteeseen kuuluvissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, mitä muita menetelmiä ne ovat käyttäneet ja mihin toimiin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että tätä sitovaa vaatimusta noudatetaan.

Tarkistus 50

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/12/EU

Liite V – 3 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Direktiivin 7 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla toteutettujen politiikkatoimien osalta jäsenvaltiot voivat käyttää direktiivin 2010/31/EU nojalla vahvistettua laskentamenetelmää, kunhan tämä on tämän direktiivin 7 artiklan ja tämän liitteen vaatimusten mukaista.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 51

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite V – 5 kohta – a alakohta (uusi)

a a) energian myyntimäärän laskennassa käytetyt lähteet, mukaan lukien perustelut vaihtoehtoisten tilastolähteiden käyttämiseksi ja tuloksena saatujen määrien mahdollisille eroille (jos käytetään muita lähteitä kuin Eurostatia);

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 1 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite V – 5 kohta – h alakohta

Komission teksti

Tarkistus

h) toimenpiteiden elinikä ja eliniän laskentatapa tai se, mihin se perustuu;

h) toimenpiteiden elinikä ja eliniän laskentatapa tai se, mihin se perustuu, *sekä muut mahdolliset sovelletut menetelmät, joilla arvioidaan saavutettavan vähintään sama säästöjen kokonaismäärä;*

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – otsikko

Komission teksti

Tarkistus

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän veden *todelliseen kulutukseen perustuvia* laskutus- ja kulutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän veden laskutus- ja kulutustietoja koskevat vähimmäisvaatimukset

Tarkistus 54

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – 1 kohta

Komission teksti

Todelliseen kulutukseen perustuva laskutus

Jotta loppukäyttäjät voivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen on tapahduttava todellisen kulutuksen perusteella vähintään kerran vuodessa.

Tarkistus

Todelliseen kulutukseen ***tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin*** perustuva laskutus

Jotta loppukäyttäjät voivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen on tapahduttava todellisen kulutuksen ***tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin*** perusteella vähintään kerran vuodessa.

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jos etäluettavat mittarit tai ***kustannusten jakolaitteet*** on asennettu, todelliseen kulutukseen perustuvat laskutus- tai kulutustiedot on ***[Please insert herethe entry into force]*** lähtien asetettava saataville vähintään neljännesvuosittain, jos sitä pyydetään tai jos loppukäyttäjät ovat valinneet sähköisen laskutuksen, taikka muutoin kaksi kertaa vuodessa.

Tarkistus

Jos etäluettavat mittarit tai ***lämmityskustannusten jakolaitteet*** on asennettu, todelliseen kulutukseen ***tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin*** perustuvat laskutus- tai kulutustiedot on ***[pyydetään lisäämään päivämäärä, johon mennessä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä]*** lähtien asetettava saataville vähintään neljännesvuosittain, jos sitä pyydetään tai jos loppukäyttäjät ovat valinneet sähköisen laskutuksen, taikka muutoin kaksi kertaa vuodessa.

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Jos etäluettavat mittarit tai ***kustannusten***

Tarkistus

Jos etäluettavat mittarit tai

jakolaitteet on asennettu, laskutus- tai kulutustiedot on 1 päivästä tammikuuta 2022 lähtien asetettava saataville vähintään kuukausittain. Lämmitys ja jäähdytys voidaan vapauttaa tästä lämmitys-/jäähdytyskausien ulkopuolella.

lämmityskustannusten jakolaitteet on asennettu, *todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin perustuvat* laskutus- tai kulutustiedot on 1 päivästä tammikuuta 2022 lähtien asetettava saataville vähintään kuukausittain. Lämmitys ja jäähdytys voidaan vapauttaa tästä lämmitys-/jäähdytyskausien ulkopuolella.

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – 3 kohta – otsikko

Komission teksti

Todelliseen kulutukseen perustuvaan laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Tarkistus

Todelliseen kulutukseen *tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin* perustuvaan laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Tarkistus 58

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2012/27/EU

Liite VIII a – 1 kohta – johdanto-osa

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa tai niiden mukana asetetaan loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa tai niiden mukana asetetaan loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat *täsmälliset* tiedot:

Tarkistus 59

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 kohta – b alakohta

Direktiivi 2010/31/EU

Liite VIII a – 3 kohta – 1 alakohta – a alakohta

Komission teksti

a) voimassa olevat **energian** tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus;

Tarkistus

a) voimassa olevat tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus **tai lämmityskustannusten kokonaismäärä ja lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemat;**

Perustelu

Liitettä VII a on tarkistettava sen mukauttamiseksi 10 a artiklaan.

Tarkistus 60

Ehdotus direktiiviksi

Liite I – 2 a kohta (uusi)

Direktiivi 2012/27/EU

Liite IX – 1 osa – g kohta

Nykyinen teksti

g) Taloudellinen analyysi: vaikutusten inventointi

Taloudellisissa analyyseissä on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat taloudelliset vaikutukset.

Jäsenvaltiot voivat arvioida ja ottaa päätöksenteossa huomioon kustannukset ja energiansäästöt, jotka saadaan energiantoimitusten joustavuuden lisääntymisestä ja sähköverkkojen entistä optimaalisemmasta käytöstä analysoiduissa skenaarioissa, mukaan lukien infrastruktuuri-investointien vähentämisen ansiosta vältetyt kustannukset ja säästöt.

Vähintään seuraavat kustannukset ja hyödyt on otettava huomioon:

i) Hyödyt

— Tuotoksen arvo kuluttajalle (lämpö ja sähkö)

— **Mahdollisuuksien mukaan ympäristö- ja terveyshyötyjen kaltaiset ulkoiset hyödyt**

Tarkistus

2 a. Korvataan liitteessä IX olevan 1 osan g alakohta seuraavasti:

g) Taloudellinen analyysi: vaikutusten inventointi

Taloudellisissa analyyseissä on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat taloudelliset vaikutukset.

Jäsenvaltioiden on arvioitava ja otettava päätöksenteossa huomioon kustannukset ja energiansäästöt, jotka saadaan energiantoimitusten joustavuuden lisääntymisestä ja sähköverkkojen entistä optimaalisemmasta käytöstä analysoiduissa skenaarioissa, mukaan lukien infrastruktuuri-investointien vähentämisen ansiosta vältetyt kustannukset ja säästöt.

Vähintään seuraavat kustannukset ja hyödyt on otettava huomioon:

i) Hyödyt

— Tuotoksen arvo kuluttajalle (lämpö ja sähkö)

— **Ympäristö-, kasvihuonekaasupäästö- ja terveyshyötyjen kaltaiset ulkoiset hyödyt**

ii) Kustannukset

— Laitosten ja laitteiden
pääomakustannukset

— Liitännäisten energiaverkkojen
pääomakustannukset

— Muuttuvat ja kiinteät
käyttökustannukset

— Energiakustannukset

— Ympäristö- ja terveystkustannukset
mahdollisuuksien mukaan

— *Työmarkkina-vaikutukset,
energiavarmuus ja kilpailukyky*

ii) Kustannukset

— Laitosten ja laitteiden
pääomakustannukset

— Liitännäisten energiaverkkojen
pääomakustannukset

— Muuttuvat ja kiinteät
käyttökustannukset

— Energiakustannukset

— Ympäristö- ja terveystkustannukset

— *Työmarkkinakustannukset,
energiaturvallisuus, kilpailukyky*

PERUSTELUT

Pariisin sopimuksen mukaisten unionin tavoitteiden saavuttaminen

Unionin on näytettävä tietä maailmanlaajuisessa ilmastonmuutoksen vastaisessa toiminnassa. Historiallinen Pariisin sopimus tarjoaa selkeät puitteet, joilla hillitään maailmanlaajuisia lämpenemistä ja sen vakavia seurauksia nykysukupolvelle ja monille tuleville sukupolville. Energiatehokkuus on ensisijainen väline unionin energian toimitusten, rakennusten, liikenteen ja teollisuuden vähähiilisyyden toteuttamiseen. Tässä lausunnossa esitetyt ehdotukset johtaisivat kasvihuonekaasupäästöjen ennakoituun 47 prosentin vähentämiseen unionissa vuoteen 2030 mennessä verrattuna vuoden 1990 tasoon, mikä merkitsee, että unionin pitäisi saavuttaa helposti Pariisin sopimuksen mukainen 40 prosentin vähennystavoite. Näin varmistetaan, että unionin ilmastonsuojelu- ja energiatehokkuustavoitteet ovat toisiaan vahvistavia. Ponnisteluja on kuitenkin jatkettava, jotta saavutetaan hiilineutraalisuus vuoteen 2050 mennessä, ja siksi unionin energiatehokkuussitoumuksia on jatkettava vuoden 2030 jälkeen.

Energian toimitusvarmuus

Energiariippuvuus aiheuttaa unionille vakavia taloudellisia ja geopoliittisia ongelmia. Unioni tuo 53 prosenttia kaikesta kuluttamastaan energiasta, ja kustannukset ovat yli miljardi euroa päivässä. Vähentämällä unionissa tarvittavan energian kokonaismäärää energiatehokkuustoimenpiteillä voidaan vähentää unionin riippuvuutta kolmansista maista ja lisätä siten unionin energian toimitusvarmuutta. Tässä lausunnossa esitetyt ehdotukset vähentäisivät energian tuontia merkittävästi vuoteen 2050 mennessä: ajanjaksolla 2021–2030 fossiilisten polttoaineiden tuonnin vähennykset säästäisivät 288 miljardia euroa, ja vähennykset kasvaisivat edelleen vuoteen 2050 ulottuvalla ajanjaksolla.

Energiaköyhyys

Energiaköyhyys uhkaa unionissa 50–125 miljoonaa ihmistä, jotka eivät kykene pitämään kotejaan lämpiminä tai maksamaan laskujaan. Unionin energiapolitiikan vaikutusta energiaköyhyyteen ei saa jättää huomiotta eikä ainoastaan kansallisen sosiaalipolitiikan ratkaistavaksi. Unionilla on valtavat mahdollisuudet lisätä rakennusten energiatehokkuutta, mutta ratkaisut on räätälöitävä siten, että vältetään sellaisten tahattomien vaikutusten luominen, jotka voivat lisätä edelleen energiaköyhyyden uhkaa. Esimerkiksi käyttäjäkohtaista mittaamista koskevat säännökset ovat yksi kysymys, jonka yhteydessä nämä näkökohdat on otettava tarkasti huomioon.

Kun rakennuskannasta pyritään tekemään tulevaisuudessa hiilineutraali, rakennusten pienituloisten omistajien tai asukkaiden on vaikeampi tehdä investointeja, joita tarvitaan hyötyjen saamiseksi. Siksi on erittäin tärkeää, että kyseisten ryhmien auttamiseksi aletaan jo toteuttaa kohdennettuja toimia. Jäsenvaltioiden toteuttamissa toimenpiteissä olisi asetettava etusijalle energiaköyhyydestä kärsivät kotitaloudet ja sosiaalinen asuntotarjonta, minkä vuoksi valmistelija ehdottaa, että jäsenvaltiot olisi velvoitettava toteuttamaan merkittävä osa toimenpiteistä energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisessa asuntotarjonnassa.

Taloukasvu

Vallalla olleen väärinkäsityksen mukaan talouden kasvaessa energiankulutuksen on lisääntyävä samanaikaisesti. Onnistuneet energiatehokkuustoimenpiteet ovat osoittaneet, ettei ole ainoastaan mahdollista vähentää energiankulutusta talouden kasvaessa vaan että energiatehokkuustoimenpiteillä voidaan tosiasiallisesti merkittävästi myötävaikuttaa kasvuun.

Loppuenergian kulutus on vähentynyt vuodesta 2010, vaikka unionin BKT on kasvanut. Energiankulutuksen vähentäminen on halvin tapa saavuttaa kustannustehokas energiatehokkuus. Vaikka talouden mallit ovat erilaisia, tässä lausunnossa esitetyt ehdotukset johtaisivat BKT:n kasvuun, joka olisi nollan ja 4,1 prosentin välillä, edellyttäen että investointeihin on saatavissa asianmukaista rahoitusta. Tässä ei ole otettu huomioon energiatehokkuustoimenpiteiden muita taloudellisia hyötyjä, kuten ilmanlaadun paranemista ja merkittäviä terveyshyötyjä.

Tässä lausunnossa esitetyt toimenpiteet on laadittu siten, että niillä voidaan todella lisätä työllisyyttä. Kun olemassa olevia investointeja rahoitetaan oikein, mallit osoittavat työllisyyden huomattavaa kasvua: 405 000 ihmisestä 4,8 miljoonaan ihmiseen.

Porsaanreikien tukkiminen

Tämän direktiivin saattaminen ajan tasalle antaa mahdollisuuden ratkaista nykyisessä lainsäädännössä havaittuja ongelmia. Yksi direktiivin keskeisistä toimenpiteistä on 1,5 prosentin vuotuisen energiansäästötavoitteen saavuttaminen. Direktiiviin on kuitenkin sisällytetty tätä vaatimusta koskevia useita joustomahdollisuuksia, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden heikentää kunnianhimoisia tavoitteita ottamalla huomioon aiempia toimia tai jättämällä tiettyjä aloja laskelmien ulkopuolelle. Tämä on johtanut tilanteeseen, jossa ainoastaan puolet vuotuisista energiansäästötavoitteista saavutetaan. Kyseisten tavoitteiden heikentäminen ei saisi jatkua, ja siksi valmistelija ehdottaa näiden porsaanreikien tukkimista. Hän ehdottaa lisäksi, että laajennetaan edelleen niiden toimenpiteiden soveltamisalaa, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi, kuten julkisten rakennusten korjaaminen ja yritysten energiakatselmukset.

Kansalaisten tukeminen

Euroopan parlamentti on johdonmukaisesti äänestänyt progressiivisempien energiatehokkuustoimenpiteiden puolesta. Kansalaisten edustajina Euroopan parlamentin jäsenet ovat ottaneet huomioon hyödyt, joita tällaisilla toimilla saadaan aikaan sekä ympäristön että terveyden, kuluttajien ja yritysten kannalta. Kaikkein selvin esimerkki on se, että tässä lausunnossa esitetyillä ehdotuksilla elinvuosia saataisiin lisää 17 miljoonaa ilmanlaadun paranemisen ansiosta. Parlamentin on jatkettava kansalaisten etujen tukemista, mukaan lukien kuluttajat, jotka haluavat pienempiä energialaskuja ja lämpimämpiä asuintiloja, ja yritykset, jotka haluavat halvempaa ja puhtaampaa energiaa ja enemmän oikeusvarmuutta, sekä yrittäjät, jotka haluavat, että teknologисelle edistykselle, jolla parannetaan jatkuvasti energiatehokkuutta, annetaan aiheellisesti tunnustusta.

**ASIAN KÄSITTELY
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Otsikko	Energiatehokkuus
Viiteasiakirjat	COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD)
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 12.12.2016
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ENVI 12.12.2016
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Jytte Guteland 14.2.2017
Valiokuntakäsittely	8.6.2017
Hyväksytty (pvä)	7.9.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 32 –: 12 0: 12
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Ivo Belet, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Stefan Eck, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Arne Gericke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Urszula Krupa, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Claudiu Căprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Nicola Caputo, Jørn Dohrmann, Elena Gentile, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Stefano Maullu, Mairead McGuinness, Keith Taylor, Carlos Zorrinho
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Bendt Bendtsen, Norbert Erdős, Jill Evans, Barbara Lochbihler, Olle Ludvigsson

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

32	+
ALDE	Anneli Jäätteenmäki, Frédérique Ries, Nils Torvalds
EFDD	Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Lynn Boylan, Stefan Eck, Merja Kyllönen
PPE	Stefano Maullu
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Elena Gentile, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Olle Ludvigsson, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Damiano Zoffoli, Carlos Zorrinho
Verts/ALE	Marco Affronte, Jill Evans, Benedek Jávor, Barbara Lochbihler, Davor Škrlec, Keith Taylor

12	-
ALDE	Valentinas Mazuronis
ECR	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Julie Girling, Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mireille D'Ornano, Sylvie Goddyn, Jean-François Jalkh
PPE	Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer

12	0
ALDE	Jan Huitema
PPE	Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Birgit Collin-Langen, Norbert Erdős, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Peter Liese, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean

Symbolien selitys:

- + : puolesta
- : vastaan
- 0 : tyhjää